

8. Nov. 1973

FAKTA

Dato:

8. Nov. 1973

Sidetæl:

Notes 73 bd 5 s. 47-49

hver er grimt - alle højlyd-
blodset - sjusket - o. s. v. disse
siger først og man så at
end og ved at danne sig
en mening, og deri mellem
mågt om det har sagt eller
lavet og som man ikke
synes at hver kan grimt
eller blodset - og så er det
man ander i det med gælden
og hver kan han finde sig
i selv eller nogen vej ud.

Paris 8-11-73.

Hvad jo skrev i går
er et af de sædvanlige
kryptiske udtryk for disse
uvindelige selv bebrejdet er
som disse notes bog er
så rige på.

Gennemgik alle er de jo ulyd-
-lydende fylde med hvad
jo ikke så skud op, og hvad
jo hellere må prøve på
at gøre, jo er spædbarn
accepterende over for situa-
-tionen som den er.
Jo er det det af dette
nogen høje krav til mig
selv om forandring, jo
har fyldt dusinder af sider

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

i mine næses brøge med
dette krav og alt er dog
stadig ved det samme.
Det er mykths ligs lidspille
evindeligt at han kommer
med dette krav, en und-
-holdelig og formålslys kon-
-flikt.
Hvor er det dog jeg vil
hen? Hvor er det jeg tror
jeg kan komme hen?
Jeg kan jo ikke komme
andre steder end hvor
jeg er lige for øje blikket,
Hvorfor vil jeg altid være
der end det sted end i
dette øje blik. Flugten fra
øjeblikket, den er meget
på liden værelse i det, er
roden til alle mine konflikter.
Det er mig selv jeg flygter
fra, en uimodig og skændende
flugt. Hvorfor kan jeg dog
ikke være bare en lille
smule glad for mig selv?
Eller - lige glad - for straks
man stiller kriterierne til fods
og vil fjends og er man ude
i en sammenhængende verden
og i en konflikt.
Jeg føler mig stærkt for
leden at alle konflikter
skun var den en mode-
-vildende i interesse for mig
selv. mi kunne indse at
jeg mi forværes hos mig
ind det forværes hos mig
ved disse selv bebrejdes
og krav om ændringer, at

hvad j, and gfr, beslutter
at ville gøre, hvilket krav
j, and stiller op overfor mig
Så så endes i det ved
den kendsgerning at j, er
som j, er - j, kan ikke
andre den realitet.
Det er end ikke et spørgs-
-mål om at acceptere eller
ej - det er sådan.

Paris

9-11-73.

"Do you only take
the position of doing
nothing, and things will
of themselves become
transformed"
John Cage.

Paris.

13-11-73.

Måske har j, læst
mig fast i "R+B" ideen.
Måske j, er blevet i de "R+B"
noter bøger gennem årene og
det de samme spørgsmål
der behandles om og om igen.
Variationsproblem - repetitions-
-problem - til betydningen til
materiekunst og den abstrakte
stil. Med læst fast mener j, at
der efterhånden er svært for
mig at se andre løsninger
end an "R+B" på det problem
som jo er kerne i det
hule: hvordan j, en kunst
til at fungere der, ikke er
baseret på eller afhængig af
en formelisme?